

MĂDĂLINA ILIE

PREȚUL ORGOLIULUI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE, MĂDĂLINA

Prețul orgoliului / Mădălina Ilie. - Timișoara : Stylished, 2019
ISBN 978-606-9092-03-3

821.135.1

Editura STYLISHED

*Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro*

Capitolul 1

- Te invit la un pahar diseară.
- Cred că voi spune pas de data asta.

Cufundat în munca mea, nici n-am realizat că programul meu s-a încheiat. Eram propriul meu angajat, dar nu-mi plăcea să trag chiulul de la serviciu. Tot ce am acum mi se datorează mie, efortului psihic și orelor petrecute în acest birou. Am fost o fire ambițioasă încă de când eram pe băncile liceului, iar dorința de a ajunge aici mi-a întărit caracterul. Mai mereu eram indispus. Mă simțeam obosit și fizic, și psihic din cauza job-ului, dar și din cauza mamei mele. Nu pierdea nicio ocazie în a mă târî la petrecerile ei fandosite, cu aceeași speranță deșartă de a mă pune la casa mea alături de vreo fată cuminte. Nu neg faptul că întâlnisem asemenea fete acolo, care mai de care, unele aspirând la o căsătorie din interes, altele familiste convinse, care trebuie să recunosc că mi-au atras atenția atunci, pe moment.

— Insist! Vreau să o cunoști pe iubita mea.

Terry insista degeaba. Nu aveam niciun chef să ies în vreun bar, cu atât mai puțin să fac cunoștință cu a sa consoartă. E prietenul meu și-l cunosc chiar mai bine decât părinții lui. Cu siguranță mâine va fi cu alta.

Ca să mă relaxez, aveam nevoie de mai mult decât o seară într-un club, cu prietenul meu și cu cine știe

ce fetișcană. Fără îndoială mâine-poimâine, duduia aceea va fi dată uitării, aşa cum s-a întâmplat și cu alte fete.

— Nu insista! Oricum mâine ai să apari cu alta. Când naiba ai de gând să te aşezi și tu la casa ta?

— Avem două luni de relație, Mark, îmi spune, iar eu pufnesc în râs. Clar! Făcea mișto de mine. Două luni de relație nu era ceva nemaiîntâlnit. Da, poate pentru bărbații ca noi, care nu am avut nicio relație serioasă, ci doar ne-am jucat. Nu vreau să se înțeleagă greșit. Respectam femeile ca pe mamele noastre. Le respectam și le admiram pentru frumusețea lor interioră și exterioară, pentru naturalețe și delicatețe.

— Mă faci să râd!

— Serios vorbesc! Femeia asta mi-a pus capac.

— Ai prezentat-o alor tăi?

— Nu, îmi spune serios, fără să stea vreo clipă pe gânduri. Încă nu. Vreau să văd cum evoluează relația.

— Gânduri serioase, adică?

— Știi foarte bine că nu mă gândesc la însurătoare, Mark. N-am asemenea intenții deocamdată. Dar simt că de data asta e altfel. Ea pare altfel decât toate celelalte.

— Ok, dacă asta a fost strategia ta ca să mă convingi să ies cu voi, ai reușit! Acum chiar m-ai făcut curios să o cunosc și eu pe această lady care ți-a furat inima.

— În cazul asta, ne vedem diseară la nouă, la Pull's!

Nici nu mă așteptam ca Terry să schimbe locația, pentru că acolo era locul nostru, unde ne recream de obicei. Am putea spune că eram de-aia casei. Am schimbat pentru moment subiectul intrigant, realizând că nu aflasem numele femeii, care părea că-i va da viața peste cap lui Terry. Rămânea să aflu astă diseară. Am rămas cu Terry ținându-mi de urât, până când programul meu a luat sfârșit. În tot acest timp, prietenul meu nu înceta să zâmbească. Nu mi se mai întâmplase până acum să-l văd aşa, mai ales când o femeie era cauza.

Am urcat în SUV-ul meu și, purtând ochelarii de soare, am condus prudent până acasă. Nu aveam de ce să mă grăbesc, căci aveam suficient timp la dispoziție să mă pregătesc. În general țin la punctualitate, aşa că reușesc să mă dichisesc într-un timp cât mai scurt, fiind un tip bine organizat. Relațiile cu clienții și întâlnirile dese cu aceștia care făceau însă timpul să zboare.

Am dat jos de pe mine hainele de birou și am făcut un duș scurt. În tot acest timp, gândul mi-a zburat la femeia misterioasă care-i furase inima lui Terry.

Terry era mai mare decât mine cu doi ani și încă era burlac, asemenea mie. Suntem prieteni încă de la grădiniță, iar părinții noștri au făcut tot posibilul să ne țină aproape. Eram un fel de siamezi și unde mergeam noi, mergeau și ai lui.

Am rămas burlaci, pentru că am pus pe primul loc în viață munca și banii. Ne-a plăcut amândurora să fim independenți și am avut deopotrivă ambiția de

a ajunge la un anumit nivel de trai. Eu dețin cel mai luxos lanț hotelier din oraș, iar Terry cel mai dezvoltat lanț de restaurante luxoase. Deși suntem prieteni buni, avem și propriile păreri, adesea contradictorii. Lui Terry îi place să fie mereu în centrul atenției, pozițând adesea în reviste de modă. Eu sunt o fire sobră și prefer intimitatea, dar nici nu mă consider un romantic, care să dorească să stea mereu în umbră. Pe lângă relația de prietenie pe care o avem practic de-o viață, suntem și parteneri de afaceri. Ne-am ajutat unul pe altul și am reușit să creăm cea mai impunătoare afacere din oraș.

Faptul că Terry are în prezent o relație ce durează deja de două luni cu această femeie, înseamnă mult pentru mine. Nu l-am văzut niciodată atât de entuziasmat și nu-mi imaginam vreodată că ar putea fi ceva serios. Știam că se întâlnește cu o femeie, dar n-am bănuit nicio clipă că iubirea lor va dura.

Mi-am șters pielea udă și am îmbrăcat niște haine comode de casă, instalându-mă la biroul meu. Îmi petrec marea majoritate a timpului aici, iar weekend-urile, ei bine, sunt dintotdeauna rezervate plăcerii pure. Mă relaxez cu câte-o domnișoară și astfel îndepărtez stresul acumulat la serviciu.

Pe la opt am început să mă pregătesc. Îmi place să arăt bine și mă îmbrac mai mereu la modă. La blugii mei de culoare închisă, am assortat o cămașă de aceeași culoare. Ceasul scump de la mâna îmi scoate în evidență șarmul și poate și faptul că sunt un om influent. Nu știu dacă domnișoarele care mi-au trecut

prin pat au fost cu mine doar pentru statutul meu, cert este că nu s-au ales cu nimic material din asta. Nu ofeream cadouri femeilor pe care le cunoșteam, iar cinele la restaurante scumpe nici nu le mai pun la socoteală.

Am pornit spre club, având la dispoziție o jumătate de oră. Nu era trafic infernal, aşa că drumul până la destinație l-am parcurs ușor.

I-am înmânat cheile de la mașină valetului și am intrat în local, căutându-i cu privirea pe cei doi. Simțeam privirile celorlalți atîntite asupra mea și pun pariu că deja sexul frumos mă sorbea din priviri. Deși nu ieșeam prea mult în evidență, zic eu, reușeam să atrag privirile femeilor.

Mergând relaxat, m-am apropiat de masa unde se afla deja prietenul meu. Era însotit, evident. N-am putut vedea însă decât un cap brunet, pentru că stătea cu spatele la mine. Mi-a făcut semn cu mâna crezând că nu l-am observat și l-am văzut ridicându-se în picioare.

— Ca întotdeauna, atragi privirile celorlalți!

— Nu sunt eu de vină, îi răspund prietenului meu, în timp ce dau mâna cu el zâmbind.

— Ea este Callisto! Iubito, el este Mark, prietenul meu cel mai bun!

Femeia se ridică de pe canapea, adoptând o poziție grățioasă, în timp ce și-a întors privirea spre mine, cu o lentoare greu de imaginat. O stare ciudată m-a cuprins în acel moment. Am dat vina pe curiozitatea

care m-a stârnit încă din momentul în care Terry mi-a povestit despre ea.

Zăbovise atât de mult până să-i văd privirea, încât am avut timpul necesar să-mi trec ochii peste vestimentația ei. Purta o pereche de pantaloni negri cu talie înaltă și o cămașă de culoarea fildeșului, băgată în pantalon, dezvăluind un trup suplu. Părea puțin mai înaltă decât mine, dar la prima vedere aş fi spus că poartă tocuri.

Privirile noastre s-au intersectat și doi ochi verzi m-au străfulgerat până în adâncul inimii. Și... fir-ar să fie! ochii ăia străluceau atât de tare, încât aveam impresia că văd stelele de aproape.

— Callisto! a murmurat sigură pe ea. Nu se simțea niciun strop de emoție în vocea ei. Nu zâmbea, dar nici nu părea serioasă. Ci, pur și simplu, era ceva de nedeslușit la ea.

— Mark! i-am răspuns imediat. Eu însuși am fost uimit de tonul vocii mele, ce părea că nu-mi trădează nicio emoție.

— Am comandat Bourbon pentru noi, Mark.

— E în regulă, îi răspund în timp ce m-am așezat pe partea cealaltă a canapelei, ca să nu mai stau în preajma ei. Nu-mi plăcea disconfortul interior pe care mi-l crea cu prezența ei.

O chelneriță ne-a adus Bourbonul comandat. Callisto a cerut un cocktail cu alcool. Am dat peste cap paharul de cărie, în timp ce în sinea mea îmi reproșam că am acceptat să vin. Am înghițit în sec când buzele ei au sorbit cocktail-ul. Stânjenit, brusc am privit

în altă parte. Primeam ochiade de la diferite femei aflate în local, dar al naibii să fiu dacă asta mă bucura pe moment. Mă simțeam ca și cum îmi doream să am parte de atenția ei și nu o aveam. La dracu'! Acum îl cred pe cuvânt pe Terry că femeia asta poate să-ți sucească mintile doar cu prezența ei, chiar și fără să vrea. Oare ea cu adevărat nu-și dă seama de impactul pe care-l are asupra celor din jur?

— Callisto deține cofetăria din centru, știai? Face niște prăjituri! Un deliciu! sparge Terry liniștea dintre noi, privind-o mândru cu o oarecare căldură.

— Nu știam, îi răspund, izbindu-mă iar privirea ei rece.

Doamne, ce femeie!

Am putut remarcă în tot acest timp privirile intense dintre cei doi. Era pentru prima dată când îmi vedeam prietenul într-o asemenea postură. Mi-am dat seama atunci că venise vremea ca Terry să fie mai rațional cu privire la relațiile serioase. La prima vedere părea că această femeie îi va satisface orice nevoie, fie ea de natură sexuală ori sentimentală.

Simțindu-mă oarecum stânjenit n-am putut rămâne în compania lor decât o oră, aşa că m-am ridicat de la masă, încercând cu greu să alung emoțiile ce m-au cuprins de-a lungul serii.

— Pleci?

— Da, sunt obosit, am mințit.

— Mi-a părut bine, Mark! îmi spune Callisto. Numele meu sună destul de incitant din gura ei. Am înclinat din cap și am ieșit repede din bar.

Valetul mi-a adus mașina, grăbindu-mă să plec cât mai repede de aici, de parcă ceva ar lua foc. De fapt, eu eram cel care se chinuia într-un cazan cu smoală.

Ajuns acasă, m-am băgat direct sub jetul de apă rece, sperând ca toată starea astă să dispareă.

— Callisto... Am șoptit de parcă devenisem brusc un maniac. Apa rece mă lovea, iar eu șopteam în continuu ca un nebun numele ei. Mintea mea o luase razna. Îmi imaginam cum gême numele meu, sub așternuturile mele.

Trezindu-mă din visul meu, am ieșit din cabina de duș, dărâind de frig. Am dat drumul la căldură în cameră, apoi am căzut într-un somn adânc.

* * *

Toată săptămâna am tot evitat să dau ochii cu ea. Terry mă mai invitase în weekend să ne vedem, dar am refuzat cât de politicos am putut. Nu știu ce s-ar fi întâmplat cu mine dacă aş mai fi văzut-o încă o dată. Mi-a fost de ajuns o simplă ieșire de o oră în prezența ei, cât să mă perturbe. Erau momente când gândul îmi fugea subit la ea, dar încercam să-l alung la fel de repede precum venea. Mă întrebam dacă cumva Terry i-a propus să intre în afaceri cu noi. Asta nu-mi surâdea deloc și speram din tot sufletul ca Terry să nu fi făcut greșeala astă. Numai gândul c-aș fi nevoit să stau în preajma ei zi de zi îmi provoca fiori.

Nici blonda de sămbătă nu m-a făcut să mă simt mai bine. Eram prezent fizic în actul nostru, dar eram

dărâmat psihic. Femeia cu ochi verzi nu-mi ieșea din minte și nu mă lăsa să mă bucur de ce aveam în acel moment lângă mine.

Oftând adânc, i-am cerut secretarei mele să-mi aducă o cafea tare. Înainte să mă apuc de lucru, am luat o revistă la nimereală și mi-am făcut de lucru, răsfoind-o.

Ochii mi-au rămas fixați pe poza care ocupa mare parte a paginii. Titlul scris cu litere mari și îngroșate m-a făcut să rămân la propriu cu gura căscată.

„Marele afacerist, Terry Lutton, și cel mai râvnit burlac totodată își ia adio de la viața de solitar și se aşază la casa lui. Oare bat clopote de nuntă?”

Ce naiba am pierdut? Cum de mi-a scăpat o veste ca asta tocmai mie?